

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 / 13 / 27 oktober 2010

Inzake   ..., ..., bijgestaan door .. , COV,
                  verzoekende partij,

tegen   inrichtende macht vzw ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
                  vertegenwoordigd door ..., afgevaardigd bestuurder en ... , directeur,
                  bijgestaan door ... , advocaat,
                  verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 9 september 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ... van 27 augustus 2010 waarbij aan verzoeker de ordemaatregel van de preventieve schorsing wordt opgelegd voor de duur van 5 maanden ingaand op 1 september 2010.

Met een ter post aangetekende brief van 7 oktober 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ... van 20 september 2010 waarbij aan verzoeker de ordemaatregel van de preventieve schorsing wordt opgelegd voor de duur van 5 maanden ingaand op 1 september.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is sinds 1981 aangesteld als onderwijzer in de ... en vast benoemd.

Met een schrijven van 18 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld. Met een schrijven van 26 februari 2010 deelt het schoolbestuur mee dat verzoeker preventief wordt geschorst van 18 februari tot 30 juni 2010. Het beroep tegen de beslissing tot preventieve schorsing van 26 februari 2010 wordt op 21 april 2010 door de kamer van beroep verworpen.

Verzoeker wordt bij schrijven van 4 augustus 2010 opgeroepen voor een tuchtverhoor op 23 augustus 2010, op vraag van verzoekende partij verplaatst naar 25 augustus.

Verzoeker dient vervolgens een ziektebriefje in voor de periode van 20 tot 30 augustus 2010. De hoorzitting wordt uitgesteld.

Verzoeker wordt opgeroepen voor verhoor inzake preventieve schorsing op 26 augustus 2010. Er wordt door de raadsman van verzoeker om uitstel gevraagd. Het schoolbestuur deelt per fax op 25 augustus 2010 mee dat er geen uitstel wordt verleend en dat verzoeker vertegenwoordigd mag worden. Op 26 augustus 2010 blijven verzoeker en zijn raadsman afwezig op de hoorzitting.

Op 27 augustus 2010 wordt verzoeker preventief geschorst voor een periode van 5 maanden ingaande op 1 september 2010.

Op 2 september 2010 tekent verzoeker verzet aan tegen de beslissing van 27 augustus, met verzoek een nieuwe hoorzitting te organiseren.

Met een schrijven van 8 september 2010 wordt verzoeker opgeroepen voor verhoor op 16 september 2010.

Met een schrijven van 9 september 2010 tekent verzoeker beroep aan bij deze kamer tegen de beslissing van 27 augustus 2010.

Op 16 september 2010 wordt verzoeker gehoord. Op 20 september 2010 herneemt het bestuur de beslissing tot schorsing voor 5 maanden ingaand op 1 september 2010.

Met een schrijven van 7 oktober 2010 tekent verzoeker beroep aan tegen de beslissing van 20 september 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

De beide beroepen zijn binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

In afwachting van de aanpassing van het tuchtbesluit aan de invoering het beroep tegen een beslissing tot preventieve schorsing past de kamer een adhocregeling toe met verkorte termijnen voor het indienen van de memorie en het verweer. Na ontvangst van het tweede beroep wordt in overleg met de partijen een regeling afgesproken die toelaat de beide beroepen samen te behandelen.

Er wordt bij het beroep van 9 september noch bij dat van 7 oktober een toelichtende memorie ingediend.

Per e-mail van 22 oktober 2010 wordt het verweerschrift overgemaakt.

Met een schrijven van 22 oktober 2010 worden de stukken van het dossier overgemaakt.

Mevrouw B. Pletinck deelt mee niet te zullen zetelen wegens eerdere betrokkenheid. Het verzoek tot wraking is daardoor zonder voorwerp.

Er worden geen getuigen opgeroepen.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 27 oktober 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Gelet op hun intense verwevenheid beslist de kamer om de beroepen van 9 september 2010 en 7 oktober 2010 samen te behandelen.

4.2. Beide partijen zijn het er over eens dat de beslissing van 20 september 2010 moet worden beschouwd als een beslissing op verzet tegen een beslissing bij verstek genomen op 27 augustus 2010. Bij afwezigheid van elke vermelding in de regelgeving van het rechtsmiddel van verzet tegen een beslissing tot preventieve schorsing, baseren zij de mogelijkheid om dit rechtsmiddel in te roepen op het bestaan van een dergelijk rechtsmiddel in andere personeelsstatuten, op de logica en op de analogie met de regeling voor het verzet bij tuchtbeslissingen in het decreet rechtspositie.

De kamer van beroep kan bij gebrek aan een decretale basis de partijen hierin niet volgen. Naar het oordeel van de kamer moet een procedure op verzet na verstek beschouwd worden als een formeel rechtsmiddel dat niet bij wijze van interpretatie, maar alleen door een uitdrukkelijke bepaling in de regelgeving kan worden toegekend. Ten overvloede wijst de kamer er op dat oorspronkelijk tegen het opleggen van een preventieve schorsing binnen het decreet rechtspositie geen verweer georganiseerd werd en dat de decreetgever meer recent wel een recht op beroep heeft ingevoerd maar geen recht op verzet. In dit licht zou de argumentatie steunend op een ruime interpretatie van de teksten ook niet overtuigend zijn. De kamer is van oordeel dat de beslissing van 20 oktober 2010 niet kan worden beschouwd als een beslissing op verzet.

4.3. Dat wat zich heeft voorgedaan formeel niet kan worden gekwalificeerd als verstek en verzet, belet niet dat de inrichtende macht zich op vraag van de verzoekende partij opnieuw heeft beraden en een nieuwe beslissing heeft genomen, ditmaal na voorafgaandelijk de verzoeker te hebben gehoord. Deze feiten kunnen worden gekwalificeerd als een verzoek tot heroverweging uitlopend op een beslissing die inhoudelijk identiek is met de eerst genomen beslissing. In het administratief recht wordt aanvaard dat wat “willig beroep” genoemd wordt, in principe altijd mogelijk is (A. MAST, J. DUJARDIN e.a., *Overzicht van het Belgisch administratief recht*, 18^e ed., Mechelen 2009, p. 786, nr. 872). De kamer ziet ook niet dat er in dit geval specifieke voorschriften zouden bestaan die het willig beroep onmogelijk zouden maken.

Door het hernemen van de eerdere beslissing in een nieuwe beslissing houdt de eerste beslissing op te bestaan. Dat heeft in casu voor gevolg dat het beroep van 9 september tegen de beslissing van 27 augustus (eerste beslissing) zonder voorwerp is omdat deze beslissing door het tussenkomen van de beslissing van 20 september (tweede beslissing) ophoudt te bestaan. De kamer onderzoekt verder alleen nog het beroep tegen de beslissing van 20 september 2010 gekwalificeerd zoals hiervoren beschreven.

4.5. Ten gronde heeft de kamer van beroep in dezelfde zaak in zijn beslissing van 21 april 2010 (GVO/2010/3) geoordeeld dat de beslissing van de inrichtende macht om de verzoeker preventief te schorsen tijdens de de tuchtprocedure niet kennelijk onredelijk was. De kamer ziet geen grond om daar nu anders over te oordelen. Wel moet worden onderzocht of de inrichtende macht de afhandeling van de tuchtprocedure niet onredelijk lang heeft laten uitlopen, zodat de nieuwe preventieve schorsing enkel door haar talmen zou zijn veroorzaakt en daarom als onredelijk zou moeten worden beschouwd. Beide partijen zijn het er over eens dat in de maanden voor de zomervakantie gezamenlijk inspanningen zijn geleverd om een andere dan een tuchtrechtelijke oplossing te vinden. In die omstandigheden was de relatieve vertraging in de afwerking van de tuchtprocedure die daar het gevolg van is, naar het oordeel van de kamer inhoudelijk verantwoord, naar duur niet onredelijk en bovendien door beide partijen gewild en aanvaard.

Verzoekende partij kon op de voorziene datum van 27 augustus wegens ziekte niet tuchtrechtelijk worden verhoord. Omdat de tuchtprocedure daardoor niet voor het begin van het schooljaar kon worden afgesloten en anderzijds de eerder opgelegde preventieve schorsing op 30 juni een eind had genomen, besliste de inrichtende macht een nieuwe preventieve schorsing op te leggen voor de duur van 5 maanden. De inrichtende macht verklaart het feit dat het tuchtverhoor niet in de allereerste dagen van september werd georganiseerd door het feit dat ze eerst nog een nieuw opgedoken tuchtfeit wenste te onderzoeken. Zij verklaarde ook in de beslissing tot preventieve schorsing dat het de bedoeling was om de interne tuchtprocedure zo spoedig mogelijk te beëindigen. Ter zitting blijkt dat ondertussen het tuchtverhoor heeft plaatsgehad. De kamer besluit dat de vertraging in de afwerking van de tuchtprocedure redelijk verantwoord is. De kamer oordeelt dat de inrichtende macht niet kennelijk onredelijk heeft gehandeld door een nieuwe preventieve schorsing uit te spreken die zij noodzakelijk achtte om in de laatste fase van de tuchtprocedure de goede werking van de school bij het begin van het schooljaar te verzekeren.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimitéit

Artikel 1

De aangepaste regeling voor het indienen van memorie en verweerschrift wordt bekrachtigd.

Artikel 2

De beroepen van 9 september 2010 en 7 oktober 2010 worden samengevoegd.

Artikel 3

Het beroep van 9 september 2010 tegen de beslissing van 27 augustus 2010 is zonder voorwerp.

Artikel 4

Het beroep van 7 oktober tegen de beslissing van 20 september 2010 is, gekwalificeerd als een beroep tegen een beslissing op verzet niet ontvankelijk, maar gekwalificeerd als beroep tegen een beslissing genomen na willig beroep wel ontvankelijk.

Met meerderheid van stemmen (6-1)

Artikel 5

Het beroep tegen de beslissing van 20 september 2010 wordt verworpen.

Brussel, 27 oktober 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren A. JANSSENS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, P. GREGORIUS, J. VAN CAENEGHEM en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Na loting om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen de heren M. Borremans en P. Vercruysse niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN